

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 25 maj 1945 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av dels Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställningar om anslag till livräntetillägg åt vissa livräntetagare enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete, till statsverket åliggande, av andra medel ej utgående ersättningar i anledning av olycksfall i arbete m. m. samt till bidrag till fiskares försäkring, dels ock Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 30 juni 1943 (nr 449) angående dyrtidstillägg åt vissa ersättningstagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m.

I propositionen nr 1 har Kungl. Maj:t å driftbudgeten under femte huvudtiteln (punkterna 38, 39 och 40 av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för den 4 januari 1945) föreslagit riksdagen att för budgetåret 1945/46 såsom förslagsanslag anvisa dels till Livräntetillägg åt vissa livräntetagare enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete 348 000 kronor, dels till Statsverket åliggande, av andra medel ej utgående ersättningar i anledning av olycksfall i arbete m. m. 3 300 000 kronor, dels ock till Bidrag till fiskares försäkring 160 000 kronor.

Vidare har Kungl. Maj:t genom en den 23 februari 1945 dagtecknad proposition, nr 152, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden föreslagit riksdagen att

dels antaga vid propositionen fogade förslag till

1) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 30 juni 1943 (nr 449) angående dyrtidstillägg åt vissa ersättningstagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m., samt

2) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 19 maj 1944 (nr 237) angående dyrtidstillägg åt vissa livräntetagare enligt förordningen den 11 juni 1918 (nr 375) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall m. m.;

dels ock medgiva att Kungl. Maj:t åt personer, som i anledning av olycksfall eller sjukdom, som inträffat efter 1941 års ingång, äro berättigade till sjukpenning eller livränta enligt förordningen om olycksfalls- och yrkes-sjukdomsersättning åt tvångsarbetare m. fl. eller förordningen om olycks-

falls- och yrkessjukdomsersättning åt fångar m. fl., må för tiden från och med den 1 januari till och med den 31 december 1946 bevilja sådan dyrtidskompensation, att beloppen av nämnda förmåner uppgå till vad som skulle hava utgått, därest den i förordningarna fastställda maximigränsen för inkomst — 1 764 kronor — höjts med 40 procent.

Förenämnda författningsförslag ha följande lydelse:

1) Förslag

till

Förordning

om fortsatt giltighet av förordningen den 30 juni 1943 (nr 449) angående dyrtidstillägg åt vissa ersättningstagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m.

Härigenom förordnas, att förordningen den 30 juni 1943 angående dyrtidstillägg åt vissa ersättningstagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m., vilken förordning gäller till och med den 31 december 1945, skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 december 1946.

2) Förslag

till

Förordning

om fortsatt giltighet av förordningen den 19 maj 1944 (nr 237) angående dyrtidstillägg åt vissa livräntetagare enligt förordningen den 11 juni 1918 (nr 375) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall, m. m.

Härigenom förordnas, att förordningen den 19 maj 1944 angående dyrtidstillägg åt vissa livräntetagare enligt förordningen den 11 juni 1918 (nr 375) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall, m. m., vilken förstnämnda förordning gäller till och med den 31 december 1945, skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 december 1946.

Propositionen nr 152 har, i vad angår det föreslagna medgivandet rörande viss dyrtidskompensation, hänvisats till statsutskottet. I övrigt har propositionen hänvisats till lagutskott och tilldelats andra lagutskottet.

Enligt överenskommelse mellan statsutskottet och andra lagutskottet ha ovan omnämnda i statsverkspropositionen under femte huvudtiteln upp-

tagna punkter ävensom propositionen nr 152 hänskjutits till behandling av sammansatt stats- och andra lagutskott.

Beträffande de skäl, som åberopats till stöd för de gjorda anslags-
äskandena samt för de genom propositionen nr 152 framlagda förslagen,
får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa
till propositionerna.

I propositionen nr 152 har *föredragande departementschefen, statsrådet
Möller*, efter en redogörelse för innehållet i förenämnda förordningar den
30 juni 1943 (nr 449) och den 19 maj 1944 (nr 237), anfört följande:

»I samband med anmälan till årets statsverksproposition av frågor om
anslag för bl. a. vissa av de i den förut lämnade redogörelsen omförmälda
dyrtidstilläggen framhöll jag, att förevarande dyrtidstilläggsförordningar
gällde allenast till utgången av år 1945 samt att jag då ännu ej tagit ställ-
ning till frågan efter vilka grunder dyrtidstilläggen skulle utgå för tiden
därefter. Socialstyrelsens levnadskostnadsindex per den 1 januari 1945 har
därefter blivit känt och utgör 154. Då detta tal endast med en enhet över-
stiger det indextal som förelåg vid tillkomsten av de gällande dyrtidstill-
läggsförordningarna, saknar jag anledning att, för tiden efter den 31 de-
cember 1945, föreslå någon ändring i reglerna för här förevarande dyrtids-
kompensation. Jag förordar därför, att ifrågavarande dyrtidstilläggsför-
fattningar — förordningarna den 30 juni 1943 (nr 449) och den 19 maj
1944 (nr 237) — bibehållas i sin nu gällande lydelse. Med hänsyn till svår-
ligheten att för någon längre tid förutsäga den kommande prisutvecklingen
torde förlängningen av författningarnas giltighetstid endast böra avse ett
år eller tiden till och med den 31 december 1946.

Liksom tidigare torde böra begäras riksdagens medgivande för Kungl.
Maj:t att åt personer, som i anledning av olycksfall eller sjukdom, som in-
träffat efter 1941 års ingång, äro berättigade till sjukpenning eller livränta
enligt någon av förordningarna om olycksfalls- och yrkessjukdomsersätt-
ning åt tvångsarbetare m. fl. eller åt fångar m. fl., för tiden den 1 januari—
den 31 december 1946 bevilja sådan dyrtidskompensation, att beloppen av
nämnda förmåner uppgå till vad som skulle hava utgått, därest den i för-
ordningarna fastställda maximigränsen för inkomst — 1 764 kronor —
höjts med 40 procent.»

För innevarande budgetår har anvisats, till Livräntetillägg åt vissa liv-
räntetagare enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till
följd av olycksfall i arbete ett förslagsanslag av 360 000 kronor, till Stats-
verket åliggande, av andra medel ej utgående ersättningar i anledning av
olycksfall i arbete m. m. ett förslagsanslag av 3 000 000 kronor samt till
Bidrag till fiskares försäkring ett förslagsanslag av 160 000 kronor.

Utskottet har inhämtat, att socialstyrelsens levnadskostnadsindex med
1935 som basår per den 1 april 1945 utgör 155.

Utskottet. Utskottet har ej funnit anledning till erinran mot de genom propositionen nr 152 framlagda författningsförslagen eller mot ovan omförmälda i statsverkspropositionen gjorda anslagsäskanden. Ej heller har utskottet något att erinra mot det i förstnämnda proposition begärda medgivandet för Kungl. Maj:t att i vissa fall bevilja dyrtidskompensation åt personer, som äro berättigade till sjukpenning eller livränta enligt förordningen om olycksfalls- och yrkessjukdomsersättning åt tvångsarbetare m. fl. eller förordningen om dylik ersättning åt fångar m. fl.

Utskottet får sålunda hemställa, att riksdagen måtte

A. antaga de genom propositionen nr 152 framlagda författningsförslagen;

B. för budgetåret 1945/46 såsom *förslagsanslag* anvisa

a) till *Livräntetillägg* åt *vissa livräntetagare enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete* 348 000 kronor;

b) till *Statsverket åliggande, av andra medel ej utgående ersättningar i anledning av olycksfall i arbete m. m.* 3 300 000 kronor; och

c) till *Bidrag till fiskares försäkring* 160 000 kronor; samt

C. medgiva att Kungl. Maj:t åt personer, som i anledning av olycksfall eller sjukdom, som inträffat efter 1941 års ingång, äro berättigade till sjukpenning eller livränta enligt förordningen om olycksfalls- och yrkessjukdomsersättning åt tvångsarbetare m. fl. eller förordningen om olycksfalls- och yrkessjukdomsersättning åt fångar m. fl., må för tiden från och med den 1 januari till och med den 31 december 1946 bevilja sådan dyrtidskompensation, att beloppen av nämnda förmåner uppgå till vad som skulle hava utgått, därest den i förordningarna fastställda maximigränsen för inkomst — 1 764 kronor — höjts med 40 procent.

Stockholm den 25 maj 1945.

På sammansatt stats- och andra lagutskotts vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling ha närvarit

från statsutskottet: herrar *Eriksson* i Stockholm, *Bernhard Nilsson*, *Bäckström*, *Gustaf Iwar Anderson*, *Pettersson* i Dahl och *Mårtensson*; samt

från andra lagutskottet: herrar *Norman*, *Hage*, *Hallagård*, fru *Nordgren*, herrar *Hagård* och *Nilson* i Eskilstuna.
